

– Hogyhogy látom ezt a képet? Az erdőt, ősszel, az egész vörhenyesbe játszik, a vadászsizmákat, a tetemeket, a nyúzott irhát, a szétdobált húsokat, a párát. Hallom a vadászok hangját, ahogy susog az avar, a gallyak ropogását. A csípős erdőillat meg a vér, a kibontott hús meleg szaga... Kürtszót is hallok, mint a mesében, vadászkürt. Pedig nem is láttam szarvast ilyen közelről, csak egyszer álmomban, és képzeld, az az igazság, hogy megcsókoltam! Ahogy mondom! Csodálatos csókja volt, érdes a nyelve, göröngyös, és földízű volt a szája. És az jó volt, a földíz. El tudod képzelni? Annyira erotikus és páratlan íz. Leírhatatlan. Szóval talán ezzel fog befejeződni. Az élő szarvassal.

Orbán Ottó

MI VAN SCHUBERT DALÁBAN?

Egy szál virág Vas István strójára

Schubert dalában, Schubert dallamában,
drága barátom, bizony a halál van.
Édessége azért mondhatatlan édes,
mert mélységes mély, vad keserűség ez,
a szultán méregcseppje kristálypoharad alján,
az árny, mely mindig ott áll minden mátka balján,
amelytől elsötétül az édes, édes élet,
és kihangzik belőle az Utolsó Ítélet,
nem villámló szavakkal, de zengő zongorával,
a moll akkordok összhangzattanával,
Schubert dalával, Schubert dallamával.

Schubert dalában, Schubert dallamában
minden hangban hallható halál van,
mégsem úgy hallgatod, hogy halálra váltan,
kacérkodsز és táncolsz, vigadsz, mintha bálban.
Egy szekérderék halál túl sok a halálból.
Schubert kábítószer-túladagolással ápol.
S belőve bolyongsz az öldöklő világban,
hol a gyors pataokban pisztráng, a réten vadvirág van,
s látsz egy sötét erdőt, mélyén rőzsetűz ég,
s meggyakod ott a Halál és a Lányka szűzét,
izzol a zene ölében, halhatatlan lángban,
s föltámadsz a halálból, mint Ó a Bibliában,
Schubert dalában, Schubert dallamában.